

13

6. gr.

29. jan. Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 500 kr., nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Með mál út af brotum gegn reglugerðinni skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Hvolhrepps hefur samið og samþykkt og gerð er samkv. lögum nr. 15 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 29. janúar 1957.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrimur Dalberg.

14

1. febr.

REGLUR

um notkun matarleifa af Keflavíkurflugvelli til skepnufóðurs.

1. gr.

Óheimilt er að nota matarleifar frá varnarliðinu eða verktökum á Keflavíkurflugvelli til skepnufóðurs (svínafóðurs), nema að fengnu leyfi landbúnaðarráðuneytisins. Umsókn um slíkt leyfi skal fylgja nákvæm lýsing á suðutækjum þeim, sem sjóða á matinn í, afkastagetu þeirra, staðsetningu tækjanna, gripafjölda búsins og lýsing á girðingum umhverfis gripahús, helzt ásamt uppdrætti.

2. gr.

Allar matarleifar, sem ætlaðar eru til skepnufóðurs, skal sjóða í ½ klukkustund við 100° C. eða tilsvarendi skemmri tíma, ef um suðu undir þrýstingi er að ræða. Suðan skal framkvæmd í sérstöku herbergi, og má ekki vera beinn inngangur þaðan í gripahús. Herbergi þetta skal steypt í hólf og gólf, eða veggir klæddir asbesti eða öðrum efnum, sem auðvelt er að þrifa. Frárennsli og nægt vatn skal vera í húsinu, svo auðvelt sé að þrifa herbergið og sótthreinsa og hæg aðstaða til þvottar og snyrtingar.

3. gr.

Þeir menn, sem annast flutning á ósoðnum mat og suðu hans, skulu klæddir sérstökum hlífðarfötum og stigvélum, sem eingöngu skal nota við þau störf, og geymd skulu í sérstökum klefa í eða við suðuherbergið. Þeir, sem annast flutning og suðu á matarleifum, mega ekki hirða aðra gripi en þá, sem fóðrið er ætlað, og er óheimill umgangur við annað húfé. Óheimilt er að fóðra önnur dýr en svín á matarleifum frá varnarliðinu, og á þeim húum, þar sem slíkar matarleifar eru notaðar, er með öllu óheimilt að hafa alifugla eða nokkur önnur húsdýr en svín. Flutningur á matarleifum skal fara fram í lokuðum ílátum eða lokuðum vögnum, og er óheimilt að nota þá vagna til annars flutnings nema sótthreinsun hafi áður farið fram samkvæmt fyrirsögn dýralæknis.

Þau bú, þar sem svín eru alin á matarleifum, skulu vandlega afgirt að því er nær til svínahúsa, fóðurgeymslu, fóðursuðu og húsaхлаða og næsta umhverfis þeirra mannvirkja allra, sem notuð eru í sambandi við svínaræktina. Skal girðing vera tvöföld og hver girðing gerð úr þéttu vírneti og gaddavírsstrengur undir og ofan við netið. Fjarlægð milli staura ekki meiri en 3 metrar, en fjarlægð milli girðinga

$\frac{3}{4}$ metrar. Hæð girðingar sé eigi minni en 1.25 m. Hlið skulu þannig gerð, að skepnur **14** komist hvorki inn eða út nema með hjálp, og ber eigandi ábyrgð á, að girðingin sé 1. febr. ávallt í fullkomnu lagi, svo að skepnur komist ekki gegnum hana.

4. gr.

Óheimilt er að lána svín eða selja til lífs frá þeim búum, sem nota matarleifar frá varnarliðinu til fódurs. Óheimilt er einnig að taka að láni svín frá öðrum búum til skemmri eða lengri tíma. Þó má selja gripni frá búinu, ef að minnsta kosti þrjú mánuðir eru liðnir frá því að síðast voru notaðar matarleifar til fódurs á búinu, enda sýni gripirnir ekki nein einkenni næmra sjúkdóma að álitu dýralæknis þess, sem skoða dýrin um leið og þau eru flutt úr búinu. Saur og þvagi skal safnað í hauga, hús eða þrær, og geymt þar óhreyft í þrjú mánuði að minnsta kosti.

5. gr.

Yfirdýralæknir skal annast eftirlit með búum þeim, er nota matarleifar til svína- fódurs, og kjötskoðun alla, er svinum frá búum þessum er slátrað, hvort sem slátrun fer fram heima á húi eða í sláturhúsi. Skal hann hafa greiðan aðgang að öllum fódur- geymslum, suðuklefa og gripahúsum á bænum. Ef betur þykir henta, getur hann falið hlutaðeigandi héraðsdýralækni starf þetta. Kostnaður við eftirlit þetta greiðist af eiganda búans. Ef settum reglum er ekki fylgt, er dýralækni heimilt að leggja bann við notkun matarleifa til fódurs. Öll svín á búum þeim, er hér um ræðir, skal bólu- setja reglulega gegn svínapest samkvæmt fyrirmælum yfirdýralæknis.

Brot gegn reglum þessum varða sektum og missi réttar til þess að hirða matar- leifar til fódurs.

Reglur þessar eru settar samkvæmt ákvæðum laga nr. 11 23. apríl 1928, um varnir gegn því, að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins, til þess að öðlast gildi 1. júní 1957, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. febrúar 1957.

Hermann Jónasson.

Arní G. Eylands.

REGLUGERÐ

um frjálstan innflutning og gjaldeyrissölu.

15

5. febr.

1. gr.

Með skírskotun til 1. gr. laga nr. 88/1953, um skipan innflutnings- og gjald- eyrismála, fjárfestingarmála o. fl., hefur ríkisstjórnin ákveðið, að innflutningur á eftirgreindum vörum skuli vera frjálst frá öllum löndum:

Tollskrá.

Kafl. Nr.

5	5	Dúnn og fiður.
	14	Svampar (porifera).
6	8	Blómlaukar.
7	5	Nýjar baunir, ertur, linsur og aðrir nýir belgáxextir, ót. a.
	6	Þurrkaðar baunir, ertur, linsur og aðrir þurrkaðir belgáxextir, ót. a.